

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia XVI. Eiusdem argumenti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

Ferrea vis, & inexpugnabilis umbo sagittis
 Nonne adamantæo pectore perstat Amor?
 Pardorum domitrix, debellatrixque leonum,
 Cincta triumphali fronde tropæa geram.
 Ipse mares animos pulchris Amor induit ausis:
 Dux Amor inuictus; quo Duce, miles ero.
 Vel Phlegethontas perumpam inuicta pha-
 langas,
 Vindiciasque pias vindice Marte sequar:
 Atque Atavis immista sacri pars ibo triumphis,
 Festus & ipsa mihi læta triumphus ero.
 Inuento fruitura Deo, & victrice coronâ,
 Tunc Cælum in Stygio carcere læta colam.
 Quòd si fors viduo mea spes absistat Auerno,
 Ibo redux terris pignora rapta sequi.
 Arcturi ad glaciem Iesse si paruulus heros,
 Ipse suo maior prædo leone leo,
 Nescio quid tenerum de dente leonis & vrsæ
 Eripuit, sæuis fortior ipse feris;
 Ipsum vt Iesseidem manus hæc extorqueat vncis
 Vnguibus Autolyçi, prælia nulla geram?
 Ditius an spoliùm, & victricibus aptius hastis,
 Et mage digna manu vindice præda rapi est?

ELEGIA XVI.

Eiusdem argumenti.

Non timet ille fretum, sacra quem sitis in-
 coquit auri;
 Oppida qui lustrat, non timet ille fretum.
 Asper ad arma ruit, bello qui præmia quærit;
 Quem nouus vrit honos, asper ad arma ruit.

Sedulus vrget humum, spes quem tenet aurea
messis;

Quique metalla fodit, sedulus vrget humum.
Nec mea magnanimus flammam præcordia
Mauors,

Grassaturque sacer pulchra per arma furor,
Captiuum vt Dominum (faueant modo Numi-
na cœptis)

Eximat armatâ clara virago manu?
Imbelli licet in peplo, tot damna pudoris
Sustineam, vt nostras occupet hostis opes?
Ilicet egregios ibit meus ardor in ausus,
Et victrix spoliū mortis ab vngue feram:
Et sexum mentita viri, victrixque pericli,
Prædoni eripiam præmia digna viris:
Et sub Amazoniis ducam agmina Martia peltis,
Ni satis in palmas dextra sit vna meas.
Castra Iabinæasque rotas dux femina bello
Subruit in præceptis armipotente manu:
Bethuliaque Syras vt prouat arce quadrigas
Iudith Abrahamij gloria prima chori,
Assyrio conferre pedem fuit ausa Tyranno,
Et tot Achæmenidis præscidit vna caput:
Nec poterit Solymæa phalanx ducem Magdali
victrix

Rapta Palæstino figere signa tholo?
Si lubet æqua pari componi tela duello,
Dux ego discordi cum Duce bella feram:
Et spoliis bellator ouans Amor ibit opimus,
Victori que Deo grata tropæa feret.
Sin lubeat certare dolo (& dolus hæret in armis)
Magdalis in Sisaram vera futura Iahel.

Quod

Quòd si clauus abest, crux suggeret obuia clauū:
 Et figam validâ tempora bina manu:
 Aut ego millenas irrumpam sola phalangas;
 Vincere castra facit ferrea solus Amor.
 Par vnus si mille viris, par mille sarissis,
 Ille Palæstinis dira procella feris;
 Et tot ab innumero victor tulit hoste coronas
 Samson, Mauortes qui sibi mille facit:
 Viuida millenas vis parturit Heroínas,
 Auspicio CHRISTI dux vbi pugnat Amor.
 Magdala Samsonis rediuiua resurget in arma;
 Feminaque vna ruet millia mille virū.
 Et magno proauo comes ibo per arma, per hostes,
 Proque Loto vindex, asseret hasta Deum.
 Quis scit an ille mihi quernæ dabit orsa coronæ,
 Ciuicaque erepto pro Duce ferta struet?
 Quidquid erit, iuuat ire per omnia tela, per
 ignes,
 Bella ciente solo, bella ciente mari.
 Hac ego ferratâ coniuro in prælia dextrâ:
 Eripiam vitam Marte dolôve meam.
 Iamque triumphali frontem redimita corymbo,
 Sive tuo Daphne, seu mage myrte tuo,
 Ad notos reueham spoliū prælustre penates;
 Quale dedit laurus nulla, nec vlla dabit.
 Non Atauū referam terrâ Nilotide manes,
 Ossaque Abrahamio rursus humanda solo;
 Eximium sed Abrahamidū Isacidūque pa-
 rentem,
 Quique triumphatâ morte tropæa refert:
 Sustollamq; humeris, & amabile pondus IESVM
 Bethanio aduoluet alba quadriga solo:
 E 5 De-

Deque triumphali spoliū tam nobile curru
Bethanides ducent in mea regna nurus;
Includentque eborique, auroque, ebanoque, smar-
ragdilque

Ossa, futura meo dulce monile sinu.
I nunc, & ternum duc terno ex orbe triumphum
Cæsar, & i paribus Cæsaris hostis equis:
Tuque adeo Marcelle, Mari, Luculle, Duilli,
Et Capitolinâ quisquis in arce litas:
Unicus ille mihi par mille & mille triumphis,
Qui spoliū reuehet tam graue, currus erit.
Millia mille Ducum mihi nonne reducet in vno
Ille viro, & toto grandius orbe caput?

ELEGIA XVII.

MAGDALENA *votorum nauim ad
tumuli portum aduertit.*

VENTVS vt incertis altercans errat arenis;
Sic tibi diu discors dissona vota trahis.
Isque redisque vago, via quâ rapit auia, fluctu,
Vt mendace specu te rea lusit humus.
Nam sibi fit pectus mare mille volubile curis,
Quod timor atque nouo turbine versat Amor.
Quem sequeris, nusquam est. Iuuat ire per inuia
mundi,
Palantemque rapi per vada cæca ratem?
Si qua salis tibi mica, salum fuge flebile luctus,
Non satis experto currere gnara salo.
Littoreo at scopulo tu surdior. Itur in æquor:
Agmen agens fluctus auia vela vehit.
Vnda tibi lacrymæ, cor nauis, vota rudentes,
Ton-